“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଆତ୍ମାର ଖାଦ ବାହାରିବ, ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ, ସେଥିପାଇଁ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଯୋଗବଳକୁ ବଢାଅ I ”

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର କର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ କାହିଁକି ହୋଇଯାଇଛି?

ଉତ୍ତର**:-** କାହିଁକିନା ନିଜର ଅସଲ ଧର୍ମକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି I ଧର୍ମକୁ ଭୁଲିଯିବା କାରଣରୁ ହିଁ ଯେଉଁ କର୍ମ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି I ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ତା’ ସହିତ ସାରା ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ, ବାବାଙ୍କର ସତ୍ୟ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ I

ଗୀତ**:-** ମୁଖଡ଼ା ଦେଖ ଲେ ପ୍ରାଣୀ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି I ଏକଥା କିଏ କହୁଛନ୍ତି ଏବଂ କାହାକୁ କହୁଛନ୍ତି? ଏକଥା ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରାଉଛନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି I ପିଲାମାନେ ଜାଣିଗଲେଣି ଆମେ ଭାରତବାସୀ ଯେଉଁମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲେ, ସେହିମାନେ ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□, ରଜୋ, ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିଲେ I ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ସମସ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି I ଏବେ ପୁନର୍ବାର ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଥିବା ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ନିଜ ମନକୁ ପଚାର ଯେ, କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଛୁ? ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ, ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ, ଯାହାକୁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ କୁହାଯାଉଥିଲା I ଏବେ କୌଣସି ଭାରତବାସୀ ନିଜକୁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର କହୁନାହାଁନ୍ତି I ତେଣୁ ହିନ୍ଦୁ ତ କୌଣସି ଧର୍ମ ନୁହେଁ I କିନ୍ତୁ ପତିତ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ଦେବତା କହିପାରୁନାହାଁନ୍ତି I ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗ ଥିଲା, ଯଥା ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ପବିତ୍ର ଥିଲେ I ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ବାବା ମନେପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲ, ଯାହାକୁ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯାଉଥିଲା I ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଧର୍ମ ଥିଲା I ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଥିଲେ I ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରାଜବଂଶ ଥିଲା, ଭାରତ ବହୁତ ଧନବାନ୍ ଥିଲା, ତାହା ହେଉଛି ସତ୍ୟଯୁଗ I ପୁଣି ତ୍ରେତାୟା ଯୁଗକୁ ଆସିଲ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ଅଥବା କ୍ଷତ୍ରିୟ କୁହାଯାଉଥିଲା I ତାହା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଏବଂ ଏହା ରାମ-ସୀତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ, ଏହିଭଳି ରାଜବଂଶ ଚାଲିଲା I ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଏଡ଼□ାଡ଼ ଦି ଫାଷ୍ଟ, ସେକେଣ୍ଡ ...ଏହିପରି ଚାଲିଥାଏ I ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ରାଜବଂଶ ଚାଲୁଥିଲା I ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା ଅର୍ଥାତ୍ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା I କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ରାଜ୍ୟ କେବେ ଓ କିପରି ପାଇଲେ - ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି I ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀମାନେ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀରେ ଆସୁଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ସିଡ଼ି ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହେବ I ଭାରତର ଏହି ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି I ବାବା ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆର ହିଁ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି I ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ, ତୁମେମାନେ ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସ୍□ର୍ଗରେ ଥିଲ I ଏହି ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା ଯାହାକି ଏବେ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି I ଦୁନିଆ ତ ବିଶ୍□ର ଏହି ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ ଜାଣିନାହିଁ I ସେମାନେ ତ ଅଧା ଇତିହାସ ଜାଣିଛନ୍ତି I ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି I ଋଷି-ମୁନିମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିନାହୁଁ I ଜାଣିବେ ବା କିପରି! ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ତ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି I ଶିବବାବା ଭାରତରେ ହିଁ ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ସ୍□ରୂପ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ ହେଉଛି I ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପରେ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ, ତା’ ସହିତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର I କିନ୍ତୁ ଏହି ଜୟନ୍ତୀର ରହସ୍ୟକୁ ଭାରତବାସୀମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ କେବେ ହୋଇଥିଲା? ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ତ ତୁରନ୍ତ କହିଦେବେ - ବୁଦ୍ଧ ଜୟନ୍ତୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୟନ୍ତୀ କେବେ ହୋଇଥିଲା I ଯଦି ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ, ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ କେବେ ହୋଇଥିଲା? ତେବେ କେହି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ I ଶିବ ଭାରତକୁ ଆସି କ’ଣ କରିଥିଲେ? ଏ କଥା କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି I ଶିବ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା I ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ, ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଉଛି I ଏହା ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଅଟେ I ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି I ବାବା ଆସି ସଠିକ୍ କଥା କହୁଛନ୍ତି I ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନା ବିଷୟରେ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି, କାହିଁକିନା ଏହା ହେଉଛି ମାୟାର ରାଜ୍ୟ I ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ଥିଲ, ଭାରତ ପାରସ ପୁରୀ ଥିଲା I ସୁନା, ହୀରା, ନୀଳାର ମହଲ ଥିଲା I ବାବା ବସି ରଚୟିତା ଓ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁନିଆର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି I ଭାରତବାସୀ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ, ଏବେ ପତିତ, କାଙ୍ଗାଳ, ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛୁ, ନିଜର ଧର୍ମକୁ ହିଁ ଭୁଲିଯାଇଛୁ I ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହେବ I

ତେଣୁ ଏହି ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଦରକାର ନା । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପିତା ମୂଳଲୋକରେ ରହୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ମଝିରେ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ସ୍ଥୂଳଲୋକ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ କେବଳ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର ରହୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ନାହିଁ । ଏହା ତିନୋଟି ମହଲା ଅଟେ । ଭଗବାନ ଏକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରଚନା ମଧ୍ୟ ଏକ ଅଟେ, ଯେଉଁ ଚକ୍ର ସର୍ବଦା ଘୂରି ଚାଲିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ତ୍ରେତା ପୁଣି ଦ୍□ାପର, କଳିଯୁଗକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୮୪ ଜନ୍ମର ହିସାବ ଦରକାର ନା, ଯାହାକୁ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ନା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ କରୁଛ । ବାବା ତ ଏହି ଚକ୍ରରେ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ହିଁ ପାବନରୁ ପତିତ ହେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ବାବା, ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ପୁନର୍ବାର ପାବନ କର । ସେହି ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଆସି ମୁକ୍ତ କରି ପୁଣି ରାମରାଜ୍ୟକୁ ନେଇଯାଅ । ଅଧାକଳ୍ପ ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣରାଜ୍ୟ । ଯେଉଁ ଭାରତବାସୀମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନେ ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାମ ମାର୍ଗକୁ ଯିବା ଦ୍□ାରା ପତିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ଏବଂ ସେବେଠାରୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଯାଉଛି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ଅଧାକଳ୍ପ, ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସୁଖର ବର୍ସା ପାଉଛ । ଅଧାକଳ୍ପ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଚାଲୁଛି, ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତେଣୁ ତଳକୁ ଖସିବା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତୁମେ ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟରେ ଥିଲ ଏବେ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଯାଇଛ, ଏହାକୁ ନର୍କ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ସ୍□ର୍ଗରେ ଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ କରି ନର୍କରେ ଆସି ପଡ଼ିଛ । ତାହା ସୁଖଧାମ ଥିଲା । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ, ଏଠାରେ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ଅପବିତ୍ରତା ଅଛି । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ, ସେହି ଭାରତବାସୀମାନେ ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ହିଁ ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ଚକ୍ର ତୁମ ଭାରତବାସୀଙ୍କର, ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ତ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନ ଥା’ନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ କେବଳ ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ପୁଣି ବୈଶ୍ୟବଂଶୀ, ଶୂଦ୍ରବଂଶୀମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏବେ ପୁଣି ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣବଂଶୀ ହୋଇଛ, ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାବଂଶୀ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ଭାରତର ବର୍ଣ୍ଣ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଭଳି, ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ତୁମେମାନେ ପାବନ ହୋଇ ପୁଣି ପତିତ ହେଉଛ । ସୁଖଧାମକୁ ଯାଇ ପୁଣି ଦୁଃଖଧାମକୁ ଆସୁଛ । ଏବେ ପୁଣି ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଯାହାକୁ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା କ’ଣ, ଏକଥା କୌଣସି ବି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏକ ତାରକା ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । କହୁଛନ୍ତି - ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଚମକୁଛି ଅଜବ ତାରକା, ଏହା କେତେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ, ଯାହାକୁ କେବଳ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍□ାରା ଦେଖି ହୁଏ । ବାସ୍ତବରେ ତାରକା ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାରକା ତ ବହୁତ ବଡ଼ - କେବଳ ଦୂରରେ ଥିବା କାରଣରୁ ଛୋଟ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହା କେବଳ ଏକ ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ଏତେ ଛୋଟ, ଯେପରି ଉପରେ ଥିବା ତାରା ଛୋଟ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି ବାବାଙ୍କ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ଯାହାଙ୍କୁ ପରମ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି । ତାଙ୍କର ମହିମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା । ସିଏ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ଚୈତନ୍ୟ ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତୁମ ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି, ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ତାହା ପୁଣି ଅବିନାଶୀ, ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିଛ । ଯାହାର ଶେଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଦେବତା ଥିଲ, ଦୈତ୍ୟ ହେଲ ପୁଣି ଦେବତା ହେବାକୁ ପଡିବ । ସର୍ବଦା ଏହି ଚକ୍ର ଚାଲି ଆସୁଛି । ବାକି ତ ସବୁ ଶାଖା ଅଟେ । ଇସ୍ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧି ଆଦି କେହି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ଭାରତରେ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଥିଲା, ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ପବିତ୍ରତା, ଶାନ୍ତି, ସମୃଦ୍ଧି ସବୁକିଛି ଥିଲା । ଏକଥା ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା - ପବିତ୍ରତା, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆପଣ ବିକାରୀରୁ ନିର୍ବିକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତୁ । ସେ ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସତ୍‌ଗୁରୁ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଭିକାରୀରୁ ରାଜକୁମାର ଅଥବା ନରରୁ ନାରାୟଣ ଏବଂ ନାରୀରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଉଛ । ଏହା ତୁମର ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ଭାରତକୁ ହିଁ ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ରାଜତତ୍□ ମିଳୁଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ଦ୍□ାରା ପାଠ ପଢୁଛି । ଶରୀର ପଢୁ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ସଂସ୍କାର ନେଇ ଯାଉଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀର ଦ୍□ାରା ପଢୁଛି - ଏହାକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅବସ୍ଥା କୁହାଯାଉଛି । ଶରୀରରୁ ଆତ୍ମା ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ ଶରୀର କୌଣସି କାମର ରହେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା କହୁଛି, ଏବେ ମୁଁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଏହି କାମ କରୁଛି! କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଏହା ମୋର ଶରୀର ଅଟେ । ପରମାତ୍ମା ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ମୁଁ ଆତ୍ମା ପଢୁଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେମାନେ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣିମ ଯୁଗରେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ, ପୁଣି ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ଖାଦ ପଡିଲା । ଏହିପରି ଖାଦ ପଡ଼ି-ପଡ଼ି ତୁମେମାନେ ପାବନରୁ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ପାବନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପାବନ କର । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ହେ ପତିତ ଆତ୍ମାମାନେ ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ତୁମଠାରୁ ଖାଦ ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ୟାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗଅଗ୍ନି ଦ୍□ାରା ଖାଦ ଭସ୍ମ ହେବ । ତେବେ ମୂଳ କଥା ହେଲା - ପତିତରୁ ପାବନ ହେବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ଆଦି ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ପାବନ ହେବାର ଉପାୟ ବାବା ହିଁ ବତାଉଛନ୍ତି - କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଖାଇବା-ପିଇବା, ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ

ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ କାହିଁକିନା ତୁମେ ସବୁ ଆତ୍ମା ରୂପି ପ୍ରେମିକାମାନଙ୍କର ପ୍ରେମିକ ହେଉଛି ମୁଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିଯାଇଥିଲି ପୁଣି ତୁମେମାନେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ସବୁ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରେମିକା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରେମିକ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ଶରୀର ଦ୍□ାରା କର୍ମ କରୁଛ, କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଏଥିରେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ ରହିଛି । ତେବେ ବର୍ସା ପାଇବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର ନା । ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ମନେପକାଇବ, ତାକୁ ବର୍ସା ମଧ୍ୟ ସେତେ ସେତେ ଅଧିକ ମିଳିବ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ଯୋଗ କରିବେ ସିଏ ସେତେ ପବିତ୍ର ହୋଇ, ଆସି ମୋ’ ଗଳାର ହାର ହେବେ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ଏକ ବଂଶାବଳୀ ରହିଛି । ତାହାକୁ ଇନକାରପୋରିୟଲ୍ ଟ୍ରି ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷ କୁହାଯାଉଛି । ଏହା କାରପୋରିୟଲ ଟ୍ରି ଅର୍ଥାତ୍ ସାକାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପି ବୃକ୍ଷ । ଏବେ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ ଏବଂ ଆସୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୂପି ବୃକ୍ଷ କେତେ ବଡ଼ । ଆତ୍ମା ଏଠାକୁ ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ଆସୁଛି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ଡ୍ରାମାର ଅଭିନେତା ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ହେବା ସହିତ ସେଥିରେ ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଡ୍ରାମା କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏ କଥା କେହି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ଏହିପରି ଘୂରି ଚାଲିଛି । ଭାରତବାସୀ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସୁଖରେ ଥିଲେ ପୁଣି ଦୁଃଖକୁ ଆସିଲେ, ଏବେ ପୁଣି ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବେ । ବାବା ପ୍ରଥମେ ସୁଖଧାମକୁ ପଠାଇଦେବେ । ଏଥିରେ ଯିଏ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ । ବାବା ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ରାଜପଦ ପାଇବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ବୃକ୍ଷ ବହୁତ ଛୋଟ । ବାକି ସବୁ କିଛି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗର ଗେଟ୍ ଖୋଲୁଛି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଲଢେଇ ପରେ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହୋଇଥିଲା । ଏହାକୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଲଢେଇ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ନର୍କର ଦ୍□ାର ଖୋଲିଛି, ପୁଣି ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାର ଖୋଲିବ । ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାର ବାବା ଖୋଲୁଛନ୍ତି, ନର୍କର ଦ୍□ାର ରାବଣ ଖୋଲୁଛି । ବାବା ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି, ରାବଣ ଅଭିଶାପ ଦେଉଛି । ଏ କଥା ଦୁନିଆ ଜାଣିନାହିଁ, ଏବେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଶାଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଜ୍ଞାନ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଦେଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଗୁପ୍ତ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଚିହ୍ନି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ନିଜର ରାଜତ୍□ ନେଉଛ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏହି ରାଜ୍ୟ କିପରି ପାଇଥିଲେ, ତାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଏହାକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ଯେତେବେଳେ କି ବାବା ଆସି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ ସମସ୍ତେ ବାପା ବୋଲି କହିବେ ନାହିଁ । ନିରାକାରଙ୍କୁ ବାବା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତେବେ ସେହି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ପାବନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଥିପାଇଁ ବିକାରକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭାରତ ନିର୍ବିକାରୀ ସୁଖଧାମ ଥିଲା, ଏବେ ବିକାରୀ ଦୁଃଖଧାମ ହୋଇଯାଇଛି । □ର୍ଥ ନଟ୍ ଏ ପେନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଇପଇସାର ମୂଲ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ଖେଳ ଅଟେ, ଯାହାକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇବାକୁ ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ପାବନ ହୋଇ ବାବାଙ୍କର ଗଳାର ହାର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ପୂରା-ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଛାଡ଼ି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ନେତ୍ରକୁ କ୍ଲିୟର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ କେୟାରଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ସଜାଗ ରଖୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ନଲେଜଫୁଲ, ପା□ାରଫୁଲ୍ ଭବ ।

ଯେପରି ଜ୍ୟୋତିଷ ନିଜର ଜ୍ୟୋତିଷ ବିଦ୍ୟା ଆଧାରରେ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରର ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଆସିବାକୁ ଯାଉଥିବା ବିପତ୍ତି ଗୁଡିକୁ ଜାଣିପାରିଥାଆନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଗୁଆ ଭାବରେ ମାୟା ଦ୍□ାରା ଆସିବାକୁ ଯାଉଥିବା ପରୀକ୍ଷାଗୁଡିକୁ ପରଖି ନେଇ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ନେତ୍ରକୁ କ୍ଲିୟର ରଖ ଏବଂ ସଜାଗ ରୁହ । ଦିନକୁ ଦିନ ଯୋଗ ଶକ୍ତିକୁ ବା ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିକୁ ବଢାଅ ଯାହାଦ୍□ାରା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଜଣାଯିବ ଯେ ଆଜି କିଛି ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଯଦି ମାଷ୍ଟର ନଲେଜଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପା□ାରଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ, ତେବେ କେବେ ବି ତୁମର ପରାଜୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ପବିତ୍ରତା ହିଁ ନବୀନତା ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ଆଧାର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ମହାନ ହେବା ପାଇଁ ମଧୁରତା ଏବଂ ନମ୍ରତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର ।

ତୁମମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳନରେ ମଧୁରତା ଏବଂ ମନ ଭିତରେ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତି ରହୁ । ଯଦି ଏହି ଦୁଇଟିଯାକ ସ୍ମୃତି ସର୍ବଦା କାୟମ ରହିଥିବ, ତେବେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ମଧୁରତା ଏବଂ ନମ୍ରତା ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷ ଧାରଣା ଦ୍□ାରା ସର୍ବଦା ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ, ମହାଦାନୀ, ବରଦାନୀ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସହଜରେ ସ୍ନେହର ପ୍ରମାଣ ଦେଇପାରିବ ।